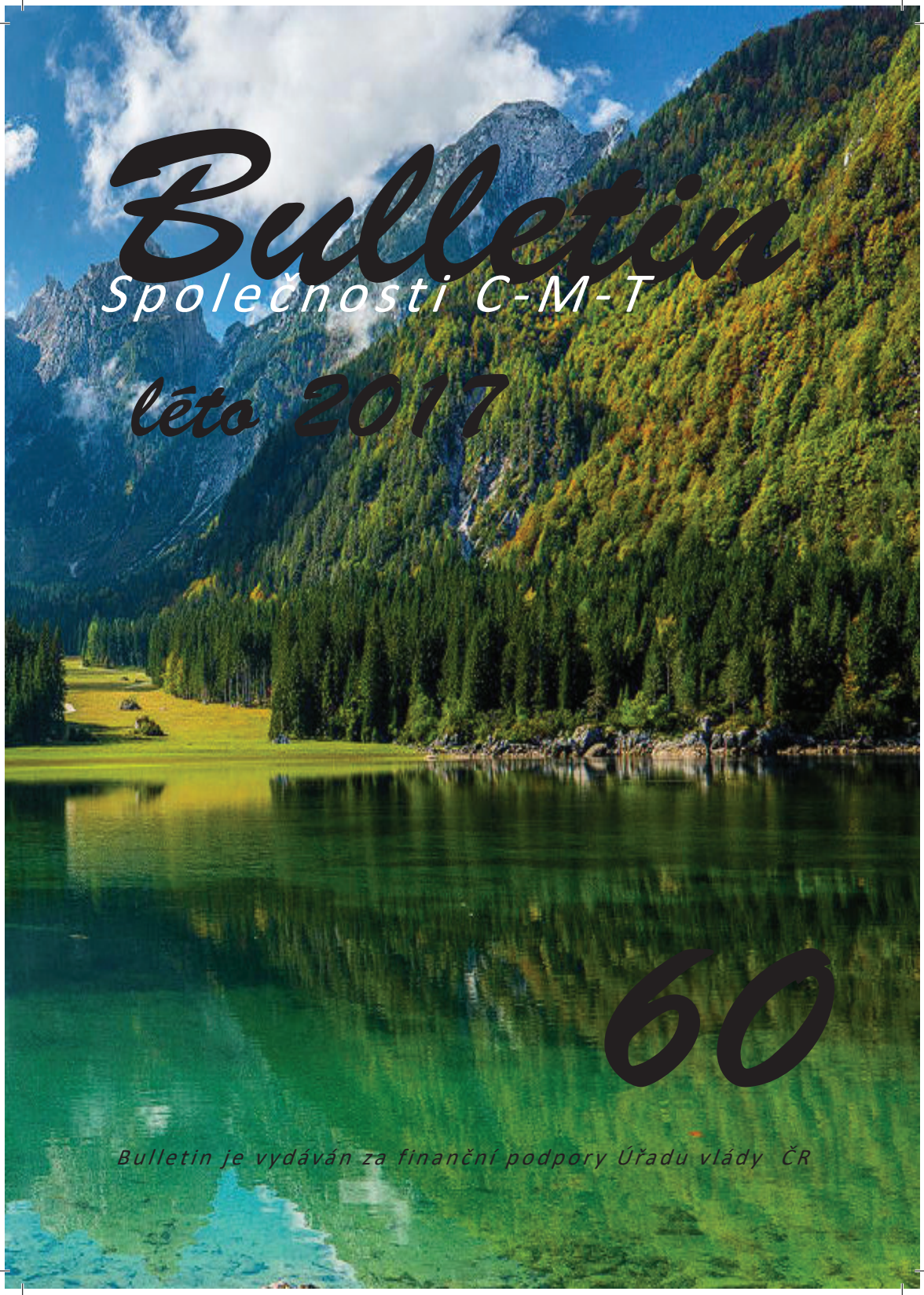

Bulletin

Společnosti C-M-T

léto 2017

60

Bulletin je vydáván za finanční podpory Úřadu vlády ČR

Jak podpořit Společnost C-M-T, aniž by Vás to stálo jedinou korunu?

Jedinou podmínkou je, že nakupujete přes internet. Jestliže ano, stačí udělat 4 jednoduché kroky.
1. Podívejte se na portál www.givt.cz, zda se mezi zde zaregistrovanými obchody nachází e-shop, na kterém se chystáte nakoupit.
2. Pokud ano, klikněte na něj a tím se jeho název objeví v políčku „Nákupem na“.
3. Nyní klikněte na políčko „přispívám na“ a z nabídnutých organizací vyberte Společnost C-M-T.
4. Zbývá už jen odkliknout „Zahájit nákup“.

Tím se dostanete do vámi zvoleného e-shopu a zde již pokračujete v nákupu, jak jste zvyklí.

Po jeho skončení provozovatel e-shopu pošle předem dané procento ze zaplacené částky provozovateli portálu GIVT.cz, který jej pak po odečtení provize převede na účet Společnosti C-M-T.

Mezi zúčastněnými e-shopy je již řada známých internetových obchodů a slevových portálů. Byla by proto škoda, kdybyste nevyužili možnosti nechat je věnovat určitou část peněz z vaší útraty Společnosti C-M-T.

Předem vám za to děkujeme.

Výbor Společnosti C-M-T

Slovo předsedy

Milí přátelé,

dnešní úvodník si dovolím věnovat Ceně Olgy Havlové pro rok 2017. Cenu Olgy Havlové poprvé vyhlásila paní Olga v roce 1995 s cílem upozornit na život lidí se zdravotním postižením, kteří se vyrovnali se svým handicapem a pomáhají druhým.

Kandidáta na udělení Ceny Olgy Havlové může navrhnout každý občan či organizace. O tom, komu bude cena udělena, rozhoduje porota pověřená správní radou Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. V letošním roce byla poprvé udělena také Cena veřejnosti, která vzešla z online hlasování na stránkách Výboru dobré vůle Olgy Havlové.

V průběhu jara jsem byl moc překvapen, když mě nezávisle na sobě oslovili dva členové výboru, Mgr. Daniela Nosková a prof. Pavel Seeman, s tím, že mě na uvedenou cenu hodlají navrhnout. Neodmítl jsem, i když jsem z podstaty proti podobným akcím spíše skeptický. To jsem vůbec nevěděl, že bude nějaká Cena veřejnosti. Když však bylo zahájeno hlasování, strhlo mě moje okolí k soutěživosti a myšlenka vyhrát ne pro sebe, ale především pro další zviditelnění Společnosti a povědomí o naší nemoci, zvítězila.

Do posledních vteřin jsem nevěřil tomu, že vyhraji a navíc s takovým rozdílem. Je to pro mě velká pocta a moc děkuju Vám všem, kteří jste mě podpořili. A i když tomu někteří nepřejícníci nemusí věřit, už samotné hlasování nám udělalo ohromnou reklamu. Skoro 4000 lidí se dozvědělo o CMT a díky ocenění přibydou i další. Záměrně jsem oslovoval i veřejně známé osoby, aby se povědomí o naší práci šířilo.

Jen pro zajímavost: ze zpětných reakcí vím, že mi svůj hlas dalo např. 9 stávajících či bývalých ministrů včetně jednoho expremiéra, 53 poslanců a senátorů, hejtmani, novináři, herci, sportovci, vědci a další… Věřím, že tahle reklama nám pomůže i do budoucna.

Užijte si krásné léto, odpočiňte si a načerpejte co nejvíce sil. Budu rád, když mi napíšete, co zajímavého jste třeba navštívili.

Váš předseda Michal

Členské příspěvky na rok 2017

Výše členského příspěvku se v letošním roce nemění, zůstává i nadále ve výši **250,- Kč**. Platbu můžete provést převodem na účet Společnosti C-M-T, nebo uhradit složenkou typu A. Číslo účtu je **156897053/0300**, jako variabilní symbol můžete uvést své evidenční číslo a do poznámky napište své příjmení bez diakritiky.
Naši zahraniční členové k platbě uvádějí: IBAN CZ89 0300 0000 0001 5689 7053, BIC (SWIFT) CEKOCZPP. **Členský příspěvek je nutné uhradit do konce června 2017.**

Výbor Společnosti C-M-T

Ze života Společnosti

Předseda Společnosti C-M-T se stal prvním laureátem Ceny veřejnosti v rámci udílení Ceny Olgy Havlové

Cenu Olgy Havlové letos získala předsedkyně ostravské společnosti Roska Naděžda Nováková. Odborná porota ocenila Novákovou za dlouholetou pomoc lidem s roztroušenou sklerózou. Letos poprvé Nadace Olgy Havlové udílela také Cenu veřejnosti. Na slavnostním vyhlášení v pražském Černínském paláci ji v pondělí 29. května 2017 převzal právník Michal Šimůnek, který pomáhá lidem s dědičnou neuropatií.

Letošní laureátku porotci vybírali z 26 navržených kandidátů. „Porota každý rok stojí před nelehkým úkolem, ocenění si totiž zaslouží všichni. Letos při rozhodování, že cena poputuje paní Naděždě Novákové, přihlížela k tomu, že se problematice věnuje dlouhou dobu," řekla Monika Granja, ředitelka Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. „Největší zásluhou paní Novákové je každoroční pořádání konference pro pacienty s tímto onemocněním a jejich rodinné příslušníky," doplnila.

Nováková, která sama trpí roztroušenou sklerózou, se stala předsedkyní ostravské pobočky společnosti Roska v roce 2003 a jako dobrovolnice vykonává funkci doposud. Kromě každoroční vzdělávací konference organizuje pětapadesátiletá matka dvou dcer také zájezdy, semináře nebo rekondiční pobyty. Nováková byla

za svou práci odměněna bronzovou plastikou Olbrama Zoubka nazvanou Povzbuzení.

Sošku anděla z chráněné dílny Modrý klíč, která je určena pro vítěze Ceny veřejnosti si z Černínského paláce odnese turnovský rodák Michal Šimůnek. O jejím držiteli mohli lidé poprvé rozhodovat v internetovém hlasování. „Každý rok jsme mohli ocenit pouze jednoho z řady nominovaných. Toto je příležitost zviditelnit více příběhů," řekla Granja. Do hlasování se během měsíce zapojilo více než 10 tisíc lidí. Volili ze stejné skupiny nominovaných jako odborná porota.

Oceněný právník Šimůnek stál v roce 1999 u zrodu Společnosti C-M-T, která podporuje lidi s dědičnou neuropatií, onemocněním zvaným Charcot – Marie – Tooth. Tato nemoc se projevuje postupným zhoršováním hybnosti dolních i horních končetin následkem poškození jejich periferních nervů. Šimůnek chorobou sám trpí, v současné době je již plně odkázaný na invalidní vozík. Právnické vzdělání využívá k pomoci druhým, postiženým poskytuje zdarma odborné sociální a právní poradenství.

Ocenění, jež bylo z podnětu Havlové poprvé uděleno v roce 1995, má zvýšit všeobecné povědomí o životě lidí se zdravotním postižením. Nadace Olgy Havlové laureáty letos ocenila potřiadvacáté. Loni Cenu získal nevidomý fotograf Václav Fanta.

Mezi hosty dnešního ceremoniálu byli také ministryně sociálních věcí Michaela Marksová (ČSSD), místopředsedkyně Senátu Miluše Horská nebo náměstek ministra zahraničí Václav Kolaja.

Zdroj: ČTK

Jarní setkání v podzimní Třeboni

V pátek 28.4.2016 se členové Společnosti C-M-T se svými rodinami a přáteli sešli na víkendovém setkání v hotelu Zlatá Hvězda v Třeboni. Třeboň je lázeňským a rekreačním městem a významnou památkovou a přírodní rezervací. Leží v Třeboňské pánvi na Zlaté stoce mezi rybníky Svět a Rožmberk. Ve městě jsou dvojí lázně: Bertiny lázně a Lázně Aurora. Sídlí zde podnik Rybářství Třeboň, největší rybářství v Evropě. Státní zámek je pátým největším areálem tohoto typu v Česku (po Pražském hradu, zámcích v Českém Krumlově a v Jaroměřicích nad Rokytnou, a po Lednicko-valtickém areálu). Bývalý augustiniánský klášter je perlou jihočeské gotiky. Krajina je chráněnou krajinnou oblastí Třeboňsko a Biosférickou rezervací UNESCO.

Sjížděli jsme se už od poledních hodin a ubytovávali se ve velmi pěkných pokojích. Dobrou náladu nám nezkazilo ani počasí, i když je pravda, že sněžení, mlha a déšť se našim setkáním zatím většinou vyhýbaly. Po ubytování jsme poobědvali a poté vyrazili na obhlídku města. Někteří měli to štěstí, že se vyfotili s kuchařem Zdeňkem Polreichem, který v jednom z hotelů natáčel svůj pořad Ano, šéfe! Déšť a především zima nás ale brzy zahnala zpět do hotelu na něco teplého. Po večeři dostali všichni přítomní, jak už se stalo skoro pravidlem, plné tašky sponzorských darů. Dík patří všem, kteří tyto dárky zajišťují. Večer jsme si příjemně popovídali v hotelové restauraci.
Po sobotní snídani jsme se vydali na exkurzi do pivovaru Regent, který se rokem založení 1379 řadí mezi nejstarší pivovary na světě. Většina dnešních budov

pivovaru však pochází z druhé poloviny 19. století. Stojí v místech, kde nechal Petr Vok z Rožmberka vystavět na začátku 17. století zbrojnici. Ta byla zhruba o 100 let později přebudována na panský schwarzenberský pivovar, který byl postupem doby přestavován a rozšiřován až do nynější podoby. Do konce 2. světové války byl pivovar v majetku Schwarzenbergů, po znárodnění se stal součástí národního podniku Jihočeské pivovary. Od roku 2000 je v soukromých rukou akciové společnosti Bohemia Regent. Prohlídka pivovaru byla moc zajímavá a přes malé komplikace ji zvládli i naši 4 kamarádi na vozíku. Seznámili jsme se s jedinečnou schwarzenberskou architekturou, do které je pivovar zasazen, a podívali jsme se i do starobylých sklepů, kde třeboňské pivo zhruba 10 metrů pod zemí dozrává v ležáckých sudech při teplotě 5 až 6 o C. V dalším sklepení, nově zrekonstruovaném do podoby pivního baru s názvem Zbrojnice, jsme pak ochutnali nefiltrované a nepasterované pivo. Zcela čerstvé pivo, které takříkajíc „nevytáhlo paty“ ze sklepa. Po prohlídce jsme se vyfotili, zakoupili něco na památku a už jsme spěchali na oběd do hotelu.

Ani odpoledne jsme si nedopřáli odpočinku a i za nepříznivého počasí jsme vyrazili za poznáním. Nejprve jsme si prošli nádvoří třeboňského zámku a přilehlé zahrady. Na místě dnešního zámeckého areálu stával původně panský dvorec, postupně přestavěný na tvrz a později kamenný hrádek. Roku 1562 zachvátil město požár, který zasáhl i hrad. Vilém z Rožmberka proto nechal zbytky sta-

rých budov přestavět na renesanční zámek. Roku 1602 si Petr Vok z Rožmberka zvolil Třeboň za své sídelní město a centrum zbytku Rožmberského dominia. Další mocný rod, Schwarzenbergové, vlastnili Třeboň od roku 1660. Po válce byla pro zámek zavedena národní správa a v roce 1947 byl znárodněn. Státní zámek Třeboň, který je od roku 1958 národní kulturní památkou dnes spravuje Národní památkový ústav.
Naše další kroky vedly k rybníku Svět, který je 14. největším rybníkem v ČR. Po jeho hrázi jsme si pak udělali procházku k další památce zdejšího malebného kraje, k Schwarzenberské hrobce. Hrobka je postavena podle vzoru italského Campa Santa. Je to dvoupodlažní budova nad půdorysem pravidelného osmiúhelníku v novogotickém slohu s monumentálním dvouramenným schodištěm a předsunutou věží na severní straně. Schodiště vede ke vstupu do kaple Božského Vykupitele. Pod vstupem do kaple se nachází vstup do hrobky. Samotná hrobka se nachází pod hladinou rybníka Svět, a proto je kolem ní vzduchový kanál široký 60 cm a hluboký 2 m. Má podle tehdejších předpisů vlastní vchod, malá neprůhledná okna a vnitřní cirkulaci vzduchu. V hrobce je také mramorový sarkofág. I když jsme pořádně vymrzli, výlet stál za to.
Po dobré večeři jsme ještě všichni chvíli poseděli, popili něco dobrého, sdělili si své zážitky a plánovali další setkání. Únava nás ale brzy zmohla.

Po nedělní snídani jsme se rozloučili a vydali se zpět domů. Příští setkání se bude v září konat v prostředí moravských vinic. Už se tam všichni moc těšíme. Takže na podzim na shledanou.

Michal Šimůnek

Novým ředitelem státních Janských Lázní je Jiří Rampouch

Novým ředitelem Státních léčebných lázní se k 1. dubnu stal Jiří Rampouch (43), který dosud působil ve vrcholových manažerských pozicích v Lázních Teplice nad Bečvou a Léčebných Lázních Bohdaneč. Rampoucha do čela lázní na základě výsledku výběrového řízení jmenoval ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík. Předchozího ředitele Rudolfa Bublu odvolal bez udání důvodu k loňskému 30. listopadu tehdejší ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček, a to v poslední den svého mandátu. Lázně pak prozatím vedla ekonomická ředitelka Hana Turečková.

Ministr Ludvík na začátku ledna vypsal výběrové řízení, do kterého se přihlásilo jedenáct kandidátů. „Z tohoto jeden odstoupil a čtyři byli vyřazeni pro nesplnění kvalifikačních požadavků," uvedla mluvčí MZ.

Státní Janské Lázně prošly v minulých čtyřech letech složitým obdobím. V první polovině roku 2013 se dostaly do existenčních problémů, jejich známé dětské léčebně Vesna hrozilo uzavření. V červnu 2013 na místo ředitele po odvolaném Romanu Koudelovi nastoupil jako krizový manažer Jiří Šimurda.

V listopadu 2013 jej vystřídal Bubla. Pod jeho vedením se lázně postupně vrátily do zisku, když v roce 2015 vykázaly zisk 5,3 milionu korun a tržby 234 milionů korun. Hlavním důvodem obratu hospodaření lázní byly změny v takzvaném indikačním seznamu od začátku roku 2015, které přinesly prodloužení pobytů hrazených pojišťovnami a rozšíření počtu diagnóz, pro něž je pobyt hrazený. Lázním také významně pomohlo zavedení nabídky rehabilitační péče.

Loni vláda rozhodla, že lázně nebudou privatizovány. Vyjmutí lázní z privatizace jim dalo jistotu rozvoje a podnik mohl začít plánovat investice. Loni v říjnu lázně dokončily rekonstrukci památkově chráněného lázeňského hotelu Terra za 29 milionů korun. Jednou z důležitých budoucích investic by měla být rekonstrukce pokojů v léčebně Vesna.

Lázně s asi 370 zaměstnanci disponují téměř 800 lůžky. Léčí nemoci pohybového aparátu, stavy po úrazech a operacích, nervová a nervosvalová onemocnění, obrnu a roztroušenou sklerózu. Výborných výsledků dosahují také v léčbě poruchy látkové výměny a stavů po ukončené léčbě různých typů onkologických

onemocnění.

Ředitel lázní: Vesna je unikátní dětskou klinikou, chceme renomované pracoviště

Přišel jste do Janských Lázní z Lázní Bohdaneč, co vás vedlo k tomu, že jste zanechal rozdělanou práci a šel do výběrového řízení na ředitele státních léčebných lázní?
Pracoval jsem v Bohdanči a v Teplicích nad Bečvou pod lázeňskou skupinou tři roky jako finanční a následně jako výkonný ředitel. Rozvoj tam byl již rozjetý, vše nastavené, nebylo už v podstatě co měnit. Janské Lázně jsem pojal jako výzvu. Vystřídalo se tady několik ředitelů, je tady co budovat a tvořit.

Na rozdíl od Bohdanče jde o lázně státní, bude tedy nutné k provozu přistupovat poněkud odlišně?
Určitě bude zajímavé poznat, jak lázně fungují jako státní podnik. Moc jich totiž v Česku už není. Co vím, tak kromě Janských lázní ještě Karlova Studánka a Bludov. Po loňském vyjmutí Janských lázní z privatizace předpokládám, že se budou dál rozvíjet jako státní podnik. Chtěl bych využít svých zkušeností z působení v lázeňství. Lázně, v kterých jsem působil, měly vždy něco specifického, něco se tam dělalo maličko lépe, něco zase hůř. I ve státním podniku je určitě velký prostor pro nasdílení znalostí a zkušeností. Chci využít toho, co je jinde lepší a poradit kolegům, co by právě odtud mohli oni dobře využít.

Někteří kritici například ze Svazu pacientů dávali v uplynulých měsících najevo nevoli nad tím, že lázně jsou vedené příliš komerčním způsobem. Dá se vůbec dobře hospodařit bez komerce? Jak se k tomu postavíte vy?
Ačkoliv jsme státní podnik, nenašel jsem v historii, že by nás stát nějak výrazně podpořil a něco nám tady dal zadarmo. Bez komerce se hospodařit skutečně nedá. Primárním cílem zde však není generování zisku, ale aby firma fungovala. Z cyklického vývoje zdravotnictví vyplývá, že jsou lepší a horší roky. V těch lepších se musí vytvořit nějaká rezerva na ty roky horší.

Rozvoji lázeňství v této souvislosti napomohla nová úhradová vyhláška, kdy přibyl počet pacientů. To máte zřejmě na mysli.
Určitě, lázeňství se automaticky pozvedlo. Po krizi v roce 2012 a 2013 se osvěžilo prodloužením indikací léčby ze tří na čtyři týdny a také větším množstvím

návrhů ze strany pojišťoven, takže teď je standardní lázeňství v dobrých ekonomických číslech.

Pokud vím, tak za rok 2015 se Janské lázně dostaly poprvé z červených čísel do zisku.
Ano, bylo to způsobeno tím, že došlo k dvojnásobné obložnosti než v krizových letech. Klienti zkrátka přijeli. Ale na druhé straně byl vyvíjen velký tlak na růst mezd. Každý rok se zvyšovaly. Je třeba vzít v úvahu možnosti lázeňského segmentu, kdy pojišťovny tarify pro lázeňství navýšily loni poprvé od roku 2008, a to o čtyři procenta. Takže zatímco v klasických nemocnicích se třeba zvyšují platy zaměstnanců o deset procent, do lázeňské sféry peníze neplynou tak rychle.

Kolik chybí v Janských Lázních zaměstnanců?
S náborem lidí je tady trochu problém, ano. Chybí nám řádově dvacet lidí, ať už ze zdravotnického personálu nebo i například gastroprovozu. Rád bych to změnil. Chtěl bych, abychom byli firmou, která je pro zaměstnance zajímavá.

Jak to uděláte?
Důležité je s lidmi pracovat, pravidelně s nimi být v kontaktu, mít kvalitního firemního ombudsmana. Disponujeme ubytováním v bytech a na ubytovnách, což je určitě také důležité.

V čem vidíte potenciál Janských Lázní do budoucna?
Cílem je lázně co nejvíce obsadit, dosáhnout co nejvyšdrší obložnosti v rámci možných prostor a kapacit. Musíme se podrobněji podívat na jednotlivé procesy a maličko lázně takříkajíc učesat a zefektivnit. Myslím, že důležitým specifikem je dětská léčebna Vesna. Jde o jedinečnou kliniku, která nemá v republice ani v Evropě obdoby. Je nutné ji nejen zachovat, ale vytvořit z ní renomované pracoviště. Vesna je klíčová a v žádném případě ji nechceme minimalizovat.

V souvislosti s ní se hovoří o investicích, které by měly plynout do rekonstrukce budovy.
Vesna jako objekt, ač zajímavý, který krásně vypadá, není bohužel ideální stavbou pro zdejší klimatické podmínky. Stavěla se navíc v době, kdy sem jezdily děti na pobyt samy bez rodičů. Na pokojích bydleli malí pacienti po třech, měli společné sociálky a podobně. Tento stav už není ideální. Plánujeme změny, chceme si nechat navrhnout od architektů jedno patro, abychom viděli, co by bylo možné vybudovat i v rámci finančních možností.

Jde o vizi letošního roku?

Už je skoro květen, moc toho nestihneme. Ale myslím, že stihneme projekt a v dlouhodobém horizontu dvou až tří let by mělo ke změnám interiéru Vesny dojít.

Chystáte se spolupracovat s městem?
Vím, že tady jde o nastartovanou určitou symbiózu a provázanost lázní s městem. Chceme spolupracovat, s panem starostou se sejdu příští týden. Musíme mimo jiné dořešit opravu silnice, která vede městem.

Jaký máte vztah ke Krkonoším?
Bydlím v Poděbradech, hory znám, rád lyžuji, provozuji cyklistiku. Jak už jsem řekl – Janské Lázně jsou pro mě výzvou.

PS: S novým panem ředitelem mám domluvenu schůzku, o novinkách Vás budu informovat v podzimním čísle.

Zpracoval: Mgr. Michal Šimůnek

Jezevčice Eida pomáhá při léčbě pacientů v lázních Janské Lázně. Klienti si ji zamilovali

Ve státních lázních Janské Lázně pomáhá s léčbou některých pacientů jezevčice Eida. Jde o zhruba dvouletého nalezence, který má vřelý vztah k lidem a lázeňská psycholožka se toho rozhodla využít. Díky veselé a hravé fence se prý pacienti při sezeních uvolní mnohem víc než obvykle.
Psycholožka Kateřina Kejřová právě dala pokyn jezevčici Eidě, která vyskočila na postel k pacientovi. „Tady s Petrem už dlouhodobě pracujeme. A funkcí Eidy je zejména určitá relaxace a uvolnění pacienta pro další psychologickou práci. Tedy je tady jako podpora," vysvětluje Kateřina Kejřová. Oba spokojeně leží. Jak Eida, tak pacient Petr, který má za sebou nakažení klíšťovou encefalitidou. A v lázních se doléčuje.
Jak dlouho chodí Petr na terapie?
„Necelý měsíc a stále s Eidou. Člověk se krásně uvolní a vykecá na sebe i to, co není pravda," směje se Petr.

Stalo se někdy, že by pacient odmítl přítomnost toho psa?
„Eida je i na taková případy cvičena. Protože jakmile pacient odmítne, nebo může být i alergický, tak Eida tady má pelíšek do kterého si vleze. A po celou dobu intervence z toho pelíšku nevychází. Tak jsme naučeni," vysvětluje Kateřina Kejřová.
Máte nějaký zvláštní zážitek, když se řekne: Eida, terapie a Janské Lázně?
„Jeden pacient po mozkové příhodě byl velmi negativní a měl špatnou adaptaci na zdejší pobyt. Až díky Eidě si nějakým způsobem začal užívat život.
Když odcházel, tak brečel.

Já jsem se ptala proč a on odpověděl, že už Eidu neuvidí. Tak jsme vytiskli fotografii, obtiskli ťapku a s tím on odcházel do domácího prostředí. A na Vánoce poslal Eidě pohled i nějaké pamlsky," říká Kateřina Kejřová.
Sezení s pacientem Petrem skončilo. A psycholožka Kateřina Kejřová jde s Eidou za pacientem přímo na pokoj. „Jdeme zkontrolovat stav u pacienta, který dlouhodobě nějakým způsobem neprospívá," dodává Kateřina Kejřová.
Ve státních lázních také nedávno začali využívat jezevčici Eidu při skupinových terapiích.

Zdroj: www.rozhlas.cz

Janský Dvůr prošel rekonstrukcí, zastaralé vybavení nahradilo nové

Lázeňský dům Janský Dvůr v Janských Lázních se letos na jaře dočkal rekonstrukce. Do interiérů byl navíc umístěn nový moderní nábytek včetně postelí. Tím se pro klienty zvýšil komfort ubytování. Podle Zuzany Pichlové, marketingové specialistky lázní, bylo původní vybavení pokojů zastaralé a přestávalo plnit svou funkci.

„Nový nábytek, hlavně moderní polohovatelná lůžka ve druhém a třetím patře, jsou plně přizpůsobena pacientům se sníženou pohyblivostí a po totálních endoprotézách," uvedla. Pokoje jsou vybaveny lednicí a novými televizními přijímači s více než dvěma desítkami televizních programů. Centrální chodby i pokoje byly vybaveny novým úsporným LED osvětlením.

Budova Janského Dvora má 107 lůžek. Nový nábytek významně zpříjemní pobyt klientů nejen při léčbě lázeňské, ale i léčbě v odborném léčebném ústavu, který je v budově umístěn. „Se zvýšením komfortu ubytování se zvýšil i jeho standard, nové prostředí je samozřejmě příjemnější i pro všechny zaměstnance, kteří v budově Janského Dvora pracují," řekl manažer technického úseku Petr Janovec.

Ten zdůraznil, že rekonstrukce budovy včetně chodeb, společné prostory zútulnila a prosvětlila. Nové řešení se stalo významným architektonickým prvkem v interiéru centrální chodby na každém podlaží. Celý interiér budovy ozvláštnily drobné architektonické detaily. Společné chodby zdobí velkoformátové kopie historických fotografií lázní a budovy Janského Dvora.

Klienty provázejí celou budovou, přibližují život a obrazy z historie Janských Lázní. „Fotografie jsme získali z vlastních zdrojů i ze soukromých sbírek sběratele. Pozoruhodnou a zajímavou koncepci má na svědomí zkušený odborník na vizuální koncepci interiérů Václav Počekajlo z trutnovské firmy VRAPO, který ve spolupráci s investorem vdechl nový život původně nezajímavému prostoru, kde klienti tráví mnoho času v průběhu svého pobytu v lázních," sdělil Janovec.

Zdroj: www.trutnovinky.cz

Příběh ze současnosti

Tolik životních příběhů o naši nemoci C-M-T se již napsalo. Je to pořád stejné téma, i když s jiným osudem. Chtěla bych Vám vyprávět můj příběh ze současnosti.

Můj zdravotní stav se natolik zhoršil, že jsem po konzultaci s neurologem a obvodní lékařkou v roce 2016 požádala o příspěvek na péči. Navštívila mě sociální pracovnice, která se mnou sepsala, co nezvládnu, čím se zabývám ve svém volném čase, jaké mám koníčky atd. Pak jsem obdržela vyjádření, že mně byl přiznán příspěvek na péči I. stupně ve výši 880,-Kč.

S tím jsem se nemohla smířit. Odvolala jsem se ke Krajskému úřadu v Olomouci, ale výsledek byl stejný. Posuzovali všechno, co zvládnu (vidím, slyším, luštím křížovky, sudoku, nejsem mentálně postižená), co však nezvládnu je příliš nezajímalo. Byla jsem z toho zklamaná, jelikož i s berlemi se obtížně pohybuji, na nohou se sotva udržím, žádná stabilita. Pořád se musím o něco nebo o někoho opírat. V rukou není žádná síla, všechno padá, nic pořádně nemůžu udělat. Nejhorší je, když něco rozliju nebo rozbiju, pak to nemůžu po sobě ani uklidit. A oblékání? To je horor a jen slyším, to jde lehce, vždyť to zvládneš.

Myslela jsem, že si budu moci dovolit asistenta, abych aspoň trochu ulehčila své rodině. Za 29,- Kč na den asistenta těžko najdu. Chci být co nejdéle soběstačná, ale je to čím dál horší. Co mě trochu dodává naději je, že existují vozíčky pro tělesně postižené. Teprve pak budu žít plnohodnotný život, i když opět s pomocí. Ale ten pocit strachu, že si nepolámu nohy při procházce nebo cestou za rodinou, která bydlí kousek ode mě, už nebude. Teprve teď jsem pochopila, že nemoc C-M-T, je opravdu **vzácná nemoc**, když ji ještě neumí posoudit ani revizní komise. I tato vláda se drží antisociální Drábkovy reformy.

Libuše Achilisová

Společenská rubrika

Od 1. dubna do 30. června 2017 oslavili životní jubileum tito naši členové:

Kudělková Irena	75 let
Slováček Ladislav	70 let
Jakubů Josef	60 let
Šturma Josef	60 let
Thumová Jiřina	60 let
Veselá Jarmila	60 let
Diviš Miroslav	55 let
Knapová Blanka	55 let
Ligocká Milena	55 let
Poláková Jitka	55 let
Jasanský Jan Ing.	50 let
Jackovičová Radka	45 let
Viktorová Pavla	40 let

Blahopřejeme!

Sociální otázky

Zkratky OZP a OZZ

Se zkratkou OZP jste se již mnohokrát setkali. Je to osoba se zdravotním postižením. Ale co znamená OZZ?

Osoby se zdravotním postižením (OZP) jsou fyzické osoby, které jsou orgánem sociálního zabezpečení uznány (podle ustanovení § 67 zákona č. 435/2004 Sb., zákon o zaměstnanosti):
a.) invalidními ve třetím stupni,

b.) invalidními v prvním nebo druhém stupni,
c.) zdravotně znevýhodněnými.

Osoby zdravotně znevýhodněné (OZZ) jsou specifická skupina osob se zdravotním postižením; nejsou invalidní, ale dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jim omezuje schopnost pracovního uplatnění.

Za osobu zdravotně znevýhodněnou (dále jen OZZ) je uznán občan, který má zachovánu schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost, ale jeho schopnost být nebo zůstat pracovně začleněný, vykonávat dosavadní povolání nebo využívat dosavadní kvalifikaci či získat novou, je podstatně omezena. Příčinou tohoto omezení je dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který má podle poznatků lékařské vědy trvat déle než jeden rok a podstatně omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti, a tím i schopnost pracovního uplatnění. Kritéria jsou uvedena v právních předpisech (zejména v ustanovení § 67 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti).

Žádost o status OZZ může podat občan ČR starší 15 let, jenž ukončil povinnou školní docházku, ale i cizinec, který v České republice pracuje. Osoba mladší 15 let nebo osoba, která neukončila povinnou školní docházku, je v řízení zastoupena zákonným zástupcem. Status OZZ lze vyřídit na příslušné okresní správě sociálního zabezpečení, Pražské správě sociálního zabezpečení nebo Městské správě sociálního zabezpečení Brno.

Status OZZ slouží pouze pro rozšíření možnosti uplatnění na pracovním trhu. Z toho důvodu si zaměstnavatel, který zaměstnává OZZ, může zažádat o příspěvek na zaměstnávání OZZ od úřadu práce. Občan, jemuž bude přiznán status OZZ, tímto aktem nezíská žádný nárok na poskytování peněžního příspěvku či dávky. Pokud je osoba se statusem OZZ v evidenci úřadu práce, má nárok na bezplatnou poradenskou činnost zaměřenou na volbu zaměstnání nebo na teoretickou a praktickou přípravu pro výkon vhodného zaměstnání apod. Status OZZ nemůže získat osoba, u které probíhá řízení o přiznání invalidního důchodu, nebo osoba, která již byla uznána invalidní v jakémkoliv stupni invalidity. Doba platnosti statusu OZZ se stanoví zpravidla na 3 až 5 let, může však být stanovena i na dobu neurčitou. Status OZZ se automaticky neobnovuje, občan o něj musí znovu požádat. O statusu OZZ nelze rozhodovat zpětně.

Uznání invalidity nebo statusu OZZ neznamená, že se osoba automaticky stane držitelem průkazu OZP přiznávaného podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (průkazy TP, ZTP a ZTP/P).

Průkaz OZP je možné získat pouze v samostatném řízení, které je zahájeno na základě žádosti podané u příslušného kontaktního pracoviště krajské pobočky ÚP ČR.

Pokud zaměstnavatel přijme osobu zdravotně znevýhodněnou, může mu ÚP ČR poskytnout příspěvek na zřízení chráněného pracovního místa:
• je určen na pořízení potřebného vybavení zřizovaného pracovního místa
• podmínkou je, že pracovní místo musí být obsazeno minimálně tři roky
• výše příspěvku se odvíjí od statusu zaměstnance – osoby zdravotně znevýhodněné, osoby invalidní (stupeň I, II nebo III) nebo osoby s těžším zdravotním postižením; počtu takovýchto zaměstnanců v dané organizaci a aktuální výše průměrné mzdy v národním hospodářství.

Zdroj: Můžeš

Jak se můžete nechat dopravit sanitkou na vyšetření?

Máte se dopravit k lékaři třeba na vyšetření a je vám jasné, že autobusem nebo tramvají to s ohledem na váš zdravotní stav „nedáte"? Pak se nabízí využít sanitku. Jak to funguje?

Rozlišujte:
• V případě akutních zdravotních potíží nebo náhlých situací se volá zdravotnická záchranná služba neboli ZZS (dále jen: záchranka) na známé číslo 112
• Převoz dopravní zdravotní službou neboli DZS (dále jen sanitka) se využívá v neakutních případech a musíte si ho objednat předem. Tuto službu zajišťují soukromé firmy, ale i některé nemocnice a podobně.

Spojení na provozovatele sanitek v rámci vašeho regionu byste měli získat od lékaře, který napíše žádanku (příkaz ke zdravotnímu transportu). To je důležité, protože se žádankou vás převoz nic nestojí (hradí ho vaše zdravotní pojišťovna, která má s daným dopravním subjektem uzavřenou smlouvu).

„Podle § 36 zákona č.48/1997 Sb. platí, že příkaz ke zdravotnímu transportu vždy indikuje pouze ošetřující lékař – praktický lékař, ambulantní specialista a podobně," uvádí Elenka Mazurová z České průmyslové zdravotní pojišťovny.

Sanitka usnadní dopravu na plánované vyšetření či operaci nebo i zpět domů z lékařského zařízení, používá se rovněž na přepravu do pečovatelských zařízení. „Ošetřující lékaři předepisují transport například pro imobilní, onkologické či infekční pacienty, dále těm, kteří musí pravidelně absolvovat dialýzu, rovněž v případě psychiatrických onemocnění, u pooperačních stavů a podobně," vysvětluje Václav Moravec ze společnosti Falck.

A co třeba převoz do lázní? „Může nastat případ, že pacient po operaci musí absolvovat lázeňskou terapii a je imobilní. V takové situaci mu lékař může předepsat převoz DZS a bude hrazený zdravotní pojišťovnou," uvádí Václav Moravec.

Přepravu sanitkou si však můžete objednat i tehdy, když nemáte žádanku od lékaře, ale budete ji hradit sami. Vaše diagnóza v tomto případě nehraje žádnou roli. „Vzhledem k plánování transportů více pacientů najednou jsou smluvní ceny nastavené tak, že je převoz přibližně o 50 procent levnější než doprava prostřednictvím taxi služby," uvádí Václav Moravec. Přesnou částku vám sdělí na dispečinku konkrétního provozovatele této služby.

Další výhoda je v tom, že pokud máte problémy s pohyblivostí nebo jste zcela imobilní, do sanitky se dostanete snadněji než do taxíku. Vozidla jsou vybavená transportní technikou (polohovatelné lehátko, sedačka, zádržné systémy…) a jejich posádka proškolená tak, aby dokázala reagovat na aktuální zdravotní problémy převážených pacientů a v případě potřeby poskytla první pomoc.

Marcela Škardová (zdroj: internet)

Pomůcky

Dobrá rada nad zlato

Upravit koupelnu nebo kuchyň pro potřeby člověka s postižením není dnes technicky problém, zákazník však obvykle musí mít přesnou představu, co potřebuje. Získat takové informace ovšem není vždy snadné.

Zařídit a vybavit si domácnost tak, aby co nejvíc vyhovovala člověku s postiže-

ním, patří k základům jeho kvalitního života. I v případě, že se dotyčný neobejde bez cizí pomoci, může vyhovující prostředí alespoň zvýšit míru jeho samostatnosti. To je přínosem nejen pro něj, ale i pro ty, kteří o něj pečují.

Zdaleka ne každý, kdo by to potřeboval, má možnost bydlet v bezbariérovém bytě nebo domě, jenž byl od počátku koncipován pro obyvatele s postižením. A dokonce ani ty nemusejí vždy stoprocentně vyhovovat konkrétnímu člověku, protože potřeby vyplývající z toho kterého postižení bývají velmi individuální. Každodenní fungování přitom mohou usnadnit i zdánlivé detaily. Například i „zkušený vozíčkář", který má přesnou představu o tom, co mu vyhovuje a jak věci zvládá, leckdy vůbec netuší, že existuje technické řešení problému, s nímž se léta potýká. Nehledě na situaci, kdy se v důsledku úrazu či nemoci někdo ocitne v roli, kterou dosud neznal a nemá s ní sebemenší zkušenost. Zajímalo nás tedy, jaké možnosti nabízí trh v případě, že se někdo rozhodne pro bezbariérové řešení kuchyně a koupelny. Dokáží běžné firmy nabídnout vhodná řešení? A kde jinde hledat dobrou radu?

Oslovili jsme a v některých případech i přímo osobně navštívili přední obchodní domy a prodejce, již se tímto sortimentem zabývají. Prakticky všude se nám dostalo vstřícné reakce a nabídky individuálního přístupu k lidem s postižením. Konzultanti v jednotlivých prodejnách ochotně nabízeli sestavení jednotlivých komponentů v počítačovém plánovači i s vizualizací, bylo však zřejmé, že přesnou představu o tom, co jak potřebujete, musíte mít vy.

To potvrzuje i zkušenost řady vozíčkářů: „Mám doma zcela vyhovující bezbariérovou kuchyň, kterou jsme zařizovali po mém ochrnutí. Je to ale jen díky mému tatínkovi, který tenkrát prostudoval příručku o bezbariérovosti. Nebýt toho, tak výrobce vůbec netušil, co a jak. V tomto ohledu nám nic neporadil. Naši představu pak realizoval bezvadně, ale informace jsme si museli najít sami" vzpomíná například vozíčkářka Tereza Marková.
Skutečně není problém si například v obchodním domě Ikea nechat vše naplánovat, dovézt i smontovat. Bohužel však, stejně jako další podobné řetězce v ČR, ani výše jmenovaný nenabízí služby specializovaného konzultanta na bezbariérová řešení. Člověka, který by dokázal poradit „vychytávky", jež se dají vytvořit i z běžného pestrého sortimentu, ale na které sami nepřijdete. Kreativita tak zůstává především na zákazníkovi. Jak vysoká má být pracovní plocha, že pod ní musí být zachován volný prostor, kde a jakou nechat namontovat skříňku, využití posuvných, výklopných i otočných prvků atd., to vše hraje klíčovou roli.

Stejně jako vyhovující uspořádání koupelny, které nevytvoříme jen namonto-

váním madel na všechny strany. Výška toalety nebo umyvadla, přístupnost ze strany, bidet, náklopné zrcadlo, sedátka do sprchy, protiskluzné povrchy, vhodné baterie a kohoutky apod. I v tomto případě může drobný postřeh od kamaráda s handicapem ušetřit hodně starostí. Můžete mít však štěstí a narazíte na zkušeného konzultanta, který má osobní zkušenost s bezbariérovými realizacemi. Na takového se nám podařilo natrefit v prodejně XXXLutz na Černém Mostě. V jeho případě šlo o několik kuchyní pro vozíčkáře. Poněkud lepší variantou se zdá být využití firem, které se specializují přímo na daný segment. Nevycházejí z unifikovaných komponentů, ale vše vytvářejí na míru, což zahrnuje mnohem podrobnější plánování se zákazníkem. Je však nutné počítat s vyšší cenou. Během přípravy našeho článku jsme se setkali například s bezbariérovými realizacemi od společnosti Hanák nebo Koryna.

Stále však zůstává otázkou, kam se obrátit pro opravdu erudovanou radu. Kde si může člověk s postižením řešení předem vyzkoušet a udělat si přesnou představu o možnostech? Nejucelenější informace dokáží poskytnout organizace podporující lidi s daným postižením. Pokud ony samy nemají k dispozici tréninkové prostory a vlastní specialisty, velmi pravděpodobně budou mít kontakty na odborníky, kteří dokáží poradit. Nasměrovat k těm správným osobám by měly umět například sociální pracovnice. A to především k těm z řad ergoterapeutů. Ergoterapeuti se orientují v potřebách lidí s postižením při aktivitách všedního dne a zároveň vědí, jaké technické možnosti existují. Podle ergoterapeutky Ivy Melicharové z Centra Paraple však může být problém najít takovou službu v odlehlejších regionech. „V takovém případě je částečným řešením konzultace v nějakém rehabilitačním centru, v případě lidí s poškozením míchy třeba u nás. Na druhou stranu ale v takovém případě ergoterapeutka radí tak trochu ‚od stolu‘, nemůže se podívat na konkrétní místo, kde dotyčný člověk žije. Situaci může usnadnit nákres, fotografie či videozáznam," dodává Iva Melicharová.
Kromě ergoterapie může pochopitelně pomoci architekt. Jeho služby některé firmy za příplatek nabízejí. Mezi ty, kteří se přímo specializují na bezbariérová řešení, patří Marie Mál-ková a Jan Tomandl z Pražské organizace vozíčkářů. Druhý jmenovaný k tomu říká: „I když my se této problematice věnujeme intenzivněji, dobře poradit by vám měl prakticky každý kolega. Architekti jsou obeznámeni se základními principy bezbariérovosti a umějí hledat řešení na míru."

Zdá se tedy, že ideálním řešením je, pokud sami načerpáte co nejvíce informací od ostatních lidí s postižením i od odborníků a pak se obrátíte na vámi vybranou firmu, s níž bude v kontaktu i váš architekt nebo ergoterapeut. Výrazným pomocníkem je v tomto pochopitelně internet. Na webu se lze také dopátrat řemeslnických firem, které mají s bezbariérovými realizacemi zkušenosti. Výběr toho,

kdo nakonec provede plánovanou kuchyň nebo koupelnu, není dobré podcenit. I sebelepší projekt se může pokazit špatnou realizací - a má-li někdo již zkušenosti, je to rozhodně výhodou. Třeba nebudete muset složitě vysvětlovat, proč lpíte na nějakém netradičním řešení, jak se občas stává i v jiných oblastech.

Radek Musílek (Můžeš)

PS: Na stránkách Společnosti C-M-T v části POMŮCKY jsem pro Vás připravil ucelený článek Kompenzační pomůcky, který obsahuje odkazy na výrobce a prodejce jednotlivých pomocníků pro hendikepované. M.Š.

Zajímavosti

Handicapovaní vzkazují bankám: započtěte nám příjmy z invalidního důchodu

Drtivá většina zdravotně postižených obyvatel České republiky by uvítala speciální finanční produkt pro financování nebo rekonstrukci vlastního bydlení. Základním předpokladem pro ně přitom je, že jim finanční instituce započítá jejich invalidní důchod do příjmů. Zároveň by respondenti uvítali možnost zvýhodněných úvěrů na pořízení specializovaného vybavení. Vyplývá to ze společného průzkumu ČMSS a osvětového projektu Srdcerváči.Lidé se zdravotním postižením mají v Česku dlouhodobě problém dosáhnout na vhodný finanční produkt, díky němuž by vyřešili problémy s pořízením či rekonstrukcí bydlení. Vyplynulo to z průzkumu Českomoravské stavební spořitelny (ČMSS) a osvětového projektu Srdcerváči Nadačního fondu pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (NFOZP) na téma „Co vám chybí ve službách finanční společnosti při řešení potřeb spojených s bydlením“.

Respondenti v průzkumu uvedli, že nejvíce potřebují, aby jim finanční instituce započítaly jejich invalidní důchod do příjmů. „Zároveň by respondenti uvítali možnost zvýhodněných úvěrů na pořízení specializovaného vybavení, například bezbariérových přístupů, elektrických vozíků, výtahů či speciálního vybavení koupelen,“ komentoval výsledky průzkumu předseda představenstva ČMSS Vladimír Staňura.

Plné tři čtvrtiny dotázaných by uvítaly specializovaný finanční produkt, který by pomohl s rekonstrukcí bytu či jeho vybavením. Jen o málo menší zájem je o finanční poradenství, 68 % dotázaných by rozhodně uvítalo finanční poradenství, které by řešilo speciálně témata vhodná pro zdravotně postižené. U poradenství by byl zájem například o služby bankéře domů či pomoc při jednání s úřady. „Průzkum potvrdil to, o čem v nadačním fondu s lidmi s postižením hovořím již řadu let. Tuzemské banky do příjmu nezapočítávají ani invalidní důchody, ani dohody o provedení práce či pracovní činnosti a handicapovaní tak mají velký problém na rekonstrukci či pořízení bydlení dosáhnout. Pro většinu z nich je to přitom životně důležité," vysvětlila ředitelka NFOZP Hana Potměšilová.

Více než polovina handicapovaných (54 %) je přesvědčena o tom, že na trhu v tuto chvíli chybí specializovaný produkt pro financování potřeb spojených s jejich bydlením. Není přitom nutné bezpodmínečně vytvářet nové produkty, ale spíše zvýšit dostupnost stávajících produktů. „Můj typ zdravotního postižení by při hypotéce znamenal neúměrně vysoké poplatky za pojištění, v jedné bance by mi hypotéku vůbec nedali, přestože mohu pracovat a mé pracovní schopnosti nejsou díky léčbě výrazně omezeny," vysvětluje jeden z dotázaných.
Velkým tématem je pro osoby se zdravotním postižením především započítání příjmu z invalidního důchodu jako příjmu pro posouzení bonity žadatele. V tomto postupují finanční instituce rozdílně, některé invalidní důchod započítávají, jiné ne. „Úplně by postačilo, aby bankovní a pojišťovací instituce kalkulovaly příjem invalidního důchodu jako trvalý, stálý a vzhledem k většině diagnóz i dlouhodobě zajištěný, příjem. Také by mohlo vyhovovat jak samotným postiženým, tak ČMSS, pokud by stát neodrazoval postižené od vlastního bydlení tím, že jim znemožňuje příjem příspěvku na bydlení, pokud bydlí ve vlastním bytě, který splácejí. Přitom nájem se jako náklad na bydlení započítává," uvedl další z respondentů. „Víme, že tato otázka osoby se zdravotním postižením dlouhodobě trápí, proto patříme k těm vstřícnějším institucím a příjem z invalidního důchodu lze u nás do finanční situace klienta započítat," uvedl Vladimír Staňura.

Podobně jako invalidní důchod přitom osoby se zdravotním postižením vnímají i fakt, že zpravidla není možné započítat do příjmů vedlejší příjmy z různých prací na částečný úvazek při dohodě o pracovní činnosti.

Opakovaně se mezi náměty na lepší služby objevují zvýhodněné úročení i rychlejší vyřízení půjčky. V průzkumu rovněž opakovaně zazněly názor na zvýhodnění úvěrů na potřeby spojené s rekonstrukcí pro zdravotně postižené – na bezbariérové přístupy, speciální vybavení koupelen, výtahy, vozíky či nákup upraveného automobilu. „Vnímám, že téma zvýhodněných úvěrů na financová-

ní podobných potřeb zaznívá velmi silně," dodal Staňura.
Zajímavé by podle dotázaných bylo i partnerství s třetími subjekty, uvítali by při pořízení úvěru slevu na vybavení či lázně od partnerských firem. Touto cestou se již ČMSS snaží jít v rámci svého věrnostního programu Získejte u Lišky. Osoby se zdravotním postižením by rády využily i služby osobního bankéře, který by za klientem přijel domů, objevují se i hlasy na tlumočení do znakové řeči při jednání s bankéřem. „Potřebujeme někoho, kdo se orientuje v problematice. Banky mají nastavená pravidla, ze kterých ale handicapovaní ve většině případů vypadávají, nebo do nich nezapadávají. Jejich příjmy jsou hodnoceny jako příjmy osob bez zdravotního postižení," shrnul další z respondentů.

Hlavní překážkou rekonstrukce či pořízení nemovitosti je pro OZP nedostatek vlastních financí, tuto možnost označilo 68 % dotázaných. Pro 42 % je velkou překážkou nedostatek informací, ocenili by proto specializované služby osobního poradce. Pětina dotázaných pak označila špatný přístup k bankovním úvěrům (u této otázky mohli respondenti volit více odpovědí).

Pokud by se osoby se zdravotním postižením pouštěly do rekonstrukce vlastního bydlení, nejčastěji by vylepšily celý byt (44 %). Následovala by rekonstrukce koupelny či kuchyně a přístupu do domu či bytu. Ze specializovaných potřeb pak nejčastěji zaznívá výstavba výtahu či „schodolezu".

Zajímavé je i rozdělení očekávané finanční náročnosti rekonstrukce. Zde se prakticky všechny možné výše úvěru pohybovaly mezi 12 a 18 % respondentů, zájem by tak měli jak o malé částky do 100 tisíc korun, tak i o úvěry na koupi s výší přes 2 miliony korun. „Průzkum byl pro nás prvním detailnějším náhledem do potřeb zdravotně postižených spoluobčanů. Ve spolupráci se Srdcerváči budeme hledat možnosti, jak jim cestu k financování bydlení co nejvíce ulehčit," uzavřel Vladimír Staňura. Tématem pro finanční instituce i developery může být například podpora sociálního bydlení.

Průzkum proběhl v únoru 2017 a zúčastnilo se jej 316 respondentů z řad zdravotně postižených osob.

Hana Potměšilová (NFOZP)

Společnost zatím neumí vnímat potřeby lidí se zdravotním postižením

Na práva osob se zdravotním postižením se začalo poukazovat teprve na začátku devadesátých let a od té doby prošla naše společnost významnými změnami v přístupu k lidem se zdravotním postižením. Mnohem častěji jsou aktivně zapojeni do společnosti, studují, vykonávají běžná zaměstnání. Přesto se ukazuje, že stále nedokážeme vnímat jejich odlišné potřeby a nahlížíme na ně pohledem lidí bez postižení. To je důvodem, proč u nás lidé se zdravotním postižením stále čelí překážkám v každodenním životě, a to i v tak klíčových oblastech, jako je vzdělání, zaměstnanost nebo bydlení.

„Být osobou se zdravotním postižením znamená potýkat se od dětství s nejrůznějšími problémy, překážkami a omezeními. Začíná to zhoršeným přístupem ke vzdělání, omezením volnosti pohybu, ať už jde o nedostatečnou přístupnost objektů, nebo o využívání veřejné dopravy, postupně se přidávají obtíže při hledání zaměstnání a bydlení, omezené možností trávení volného času a spousta dalších potíží," vypočítává veřejná ochránkyně práv Anna Šabatová a dodává: „Nesmíme zapomínat ani na potíže rodičů pečujících o dítě se zdravotním postižením při hledání zaměstnání apod. To vše ovlivňuje, a mnohdy negativně, život celé rodiny a její sociální status."

Stížnosti a dotazy lidí se zdravotním postižením tvoří nezanedbatelnou část podnětů, kterými se veřejná ochránkyně práv zabývá. Nejčastěji se týkají sociálního zabezpečení, zejména invalidních důchodů. Počet těchto podnětů výrazně stoupá a opakují se v nich výhrady ke způsobu posouzení zdravotního stavu a ke stanovení data vzniku invalidity, což má obojí vliv na přiznání a výši invalidního důchodu. Podobné je to u stížností týkajících se příspěvku na péči.

Řadu osob se zdravotním postižením stále trápí nedostatečná přístupnost staveb a dopravy. Nejde přitom jen o ně – bezbariérové přístupy jsou důležité i pro další skupiny občanů, jako jsou rodiče s kočárkem, starší lidé se sníženou pohyblivostí apod. Chybí vyhrazená parkovací místa pro lidi se zdravotním postižením. Obce je často odmítají z důvodu celkového nedostatku parkovacích míst, ale někdy chybně i z obavy, aby osoby se zdravotním postižením nezvýhodňovaly před ostatními.

Podle poznatků ochránkyně se lidé se zdravotním postižením, které doprovází asistenční pes, stále setkávají s problémy v dopravě. Kvůli asistenčnímu psovi jim

bývá znemožněn přístup do zdravotnických zařízení, lázní či hotelů. Ochránkyně proto doporučila vládě vydání zákona, který by upravil některá práva osob se zdravotním postižením v doprovodu psa se speciálním výcvikem. Měl by především vymezit prostory, do kterých mají osoby v doprovodu vodicích a asistenčních psů přístup (např. budovy úřadů, soudů, bank, kulturních zařízení apod.), a upravit status a podmínky výcviku těchto psů.

Nejčastěji namítaným důvodem diskriminace podle antidiskriminačního zákona je právě zdravotní postižení. V loňském roce se na ochránkyni obrátilo s tímto problémem 104 osob. Za posledních pět let jde o nárůst o více než 100%, což svědčí o tom, že lidé se zdravotním postižením mají větší povědomí o působení veřejného ochránce práv v oblasti rovného zacházení.

Společnost často vnímá osoby se zdravotním postižením jako méně schopné, méně výkonné. Do začátku letošního roku se to projevovalo například i různou výší minimální mzdy. Protože ochránkyně vyčerpala všechny možnosti, jak věc napravit, obrátila se na Ústavní soud s návrhem, aby jako diskriminační zrušil ustanovení nařízení vlády, které dvojí sazbu umožňovalo. Ústavní soud nakonec řízení zastavil, protože vláda sazby od roku 2017 sjednotila. Pro všechny dnes platí minimální mzda pro stanovenou týdenní pracovní dobu 40 hodin buď 66 Kč za hodinu, nebo 11 000 Kč za měsíc.

Ani naše školství není vždy připraveno na studenty se zdravotním postižením a nejde přitom jen o nepřístupnost některých budov, ale také o nedostatek asistentů a tlumočníků.

Řada organizací i lidí si stále neuvědomují, že mají vůči osobám s postižením aktivní povinnost přijímat tzv. přiměřená opatření. Pokud na to zapomínají anebo vědomě svou povinnost opomíjejí, diskriminují.

Ombudsman bude sledovat dodržování práv zdravotně postižených

Nově bude muset veřejný ochránce práv monitorovat, zda nedochází k porušování práv zdravotně postižených. Novela zákona nahrazuje původní normu, ale výrazně rozšiřuje pravomoci ombudsmana. „Základní povinnost je to, že bude monitorovat, zda dochází k porušování práv osob se zdravotním postižením," řekl ministr pro lidská práva a rovné příležitosti Jan Chvojka (ČSSD) s tím, že

ombudsman v případě zjištění pochybení zasáhne. Dosud ombudsman zkoumal, zda nedochází k porušování práv hendikepovaných pouze na nějaký podnět, nyní se tomu bude muset sám aktivně věnovat. Chvojka přišel s minimalistickou verzí, která obsahuje především to, k čemu Česko zavazuje mezinárodní dohoda o právech osob se zdravotním postižením. „Tu úmluvu jsme podepsali někdy v roce 2009 a v podstatě už osm let jsme ve skluzu," řekl Chvojka.

Zdroj: Veřejný ochránce práv

Návštěva Národního divadla pro handicapované

Scény Národního divadla jsou přístupné pro handicapované a v hledištích jsou vyblokována zvláštní místa. Každou návštěvu doporučujeme předem konzultovat s obchodním oddělením Národního divadla.

Program Národního divadla je zveřejněn na 5 měsíců dopředu. Máte-li zájem o návštěvu divadla a používáte invalidní vozík, kontaktujte divadlo co nejdříve před představením. Kapacita blokovaných míst pro vozíček je na všech scénách omezená. Nerezervujte si jiná místa v hledišti sami. V případě, že zvolíte způsob převzetí vstupenek na dobírku či doporučeně poštou, upozorňujeme na nutnost zakoupení vstupenek nejpozději 2 týdny před konáním představení. Telefonní kontakt: 224 901 448, e-mail: info@narodni-divadlo.cz.

Zájemci z řad handicapovaných diváků si mohou zakoupit i předplatné na scény Národního divadla. Předplatné je v prodeji 2x v sezoně – na jaře celosezonní a na podzim tzv. Vánoční předplatné. Nákup předplatného pro vozíčkáře doporučujeme vždy konzultovat s oddělením předplatného. Telefonní kontakt na oddělení předplatného: +420 224 901 487, e-mail: predplatne@narodni-divadlo.cz.

Národní divadlo poskytuje slevu 50 % pro držitele průkazů ZTP, ZTP/P. Na jeden průkaz lze zakoupit nejvýše 1 vstupenku, na průkaz ZTP/P nejvýše 2 vstupenky, z toho 1 vstupenka je pro průvodce.

Do každé z divadelních budov je zvláštní přístupová cesta vhodná pro handicapované. Ve všech případech doporučujeme asistenci průvodce. Personál divadla

je k dispozici jako doprovod od vchodu do divadla k místu v hledišti.
V podzemních garážích Národního divadla v Ostrovní ulici č. 1 jsou vyhrazena 4 parkovací místa pro handicapované. Zároveň mohou držitelé průkazu ZTP a ZTP/P využít slevu ve formě 3 hodin parkování zdarma.

Zpracoval: Mgr. Michal Šimůnek

Rozhovor

Zdravotnictví je pro pacienty a mají o něm spolurozhodovat

JUDr. Lenka Teska Arnoštová, Ph.D., náměstkyně ministra zdravotnictví ČR.

Na MZ se pravidelně už skoro rok setkáváte s pacienty. Co se za tu dobu podařilo a co očekáváte do budoucna?
Komunikace ministerstva zdravotnictví s pacientskými organizacemi dosud nebyla optimální, chtěla jsem jí dát nový impuls. To se nám myslím za ten rok podařilo a už je za námi vidět konkrétní práce. Podařilo se nám mimo jiné zprovoznit e-mailovou adresu propacienty@mzcr.cz, na které už ministerstvo dostalo stovky dotazů, na které se snažíme odpovídat co nejrychleji, v řádu dnů, maximálně však do týdne. Nejvíce podnětů je spojeno s léčbou, léky a jejich doplatky a kompenzačními pomůckami. Zároveň zveme pacienty na pravidelná setkání, na kterých jsme probrali řadu témat a informovali pacientské organizace o nejnovějším stavu legislativy a o dalších oblastech, které se jich týkají. Samozřejmě sbíráme i informace od pacientských organizací, které v budoucnu využijeme pro zlepšení jejich postavení. Také se mi podařilo vytvořit tady na ministerstvu tým lidí, který se pod mou gescí pacientům soustavně věnuje.

Na posledním setkání s pacienty jste hovořila o projektu Fórum. Jak se projekt vyvíjí a co přinese pacientům?
Osobně ho vnímám jako zásadní krok k tomu, aby se pacientské organizace staly nepřehlédnutelnými partnery pro veřejnou správu i samosprávu. Víme, čeho chceme dosáhnout: zavést takový systém, ve kterém by se pacienti účastnili rozhodovacích procesů v systému zdravotnictví. Jejich zástupci prostě musejí mít možnost spolurozhodovat a aktivně ovlivňovat podobu zdravotní péče. Projekt přitom v mnoha případech neříká, jakým způsobem toho docílíme, odpověď na tuto otázku bychom totiž měli hledat společně. Slibuji si od toho, že tak dojdeme

k účelným a spravedlivým rozhodnutím.
A možná najdeme v rámci projektu i neotřelá řešení, která dosud nikoho nenapadla, protože, jak se říká, víc hlav víc ví.

Participace pacientů na rozhodování ve zdravotnictví je v některých zemích běžná. Odkud čerpáte inspiraci?
V Evropě existuje několik různých způsobů, jakým jsou pacientské organizace pojímány v legislativě, v některých není upravena jejich činnost nijak. U nás záleží především na nich, jakou cestu budou považovat za nejlepší. Mohou se inspirovat normami v různých zemích EU. Mně osobně je nejbližší německá úprava, kde pacienti za jasně daných pravidel participují na hodnocení nových léčebných postupů a diagnostických metod při jejich zařazování do praxe. Podílejí se také na vytváření standardů kvality péče.

Říkala jste, že usilujete o otevření Ministerstva zdravotnictví názorům pacientů. Jak se to daří?
Myslím, že na pravidelných setkáváních se ukazuje, že opravdu bereme jejich názory vážně, což dokládá i projekt Fórum. Na setkáních samozřejmě nemůžeme vyřešit jednotlivé podněty, ale vyvoláváme na jejich základě jednotlivé schůzky se zástupci MZ, aby se u konkrétních podnětů nacházela konkrétní řešení. Jednali jsme takto například o problematice fenylketonurie a metabolických poruch, konkrétně o úhradě nízkobílkovinových potravin, nebo o celiakii, konkrétně o příspěvcích pojišťoven na dietu, jejichž výše není uspokojující.

Co vás přivedlo k tomu, že se věnujete pacientským organizacím?
Pacientské organizace dělají opravdu obrovské množství nezastupitelné práce, které si velmi vážím. Je o to cennější, že ji jejich zástupci obětavě vykonávají ve svém volném čase. O podpoře pacientských práv a jejich organizací hovořilo mnoho vlád, nebylo to však jejich prioritou. Já jsem se rozhodla to změnit.

Co podle vás pacientům a pacientským organizacím v CR nejvíce schází a jak tyto nedostatky vyřešit?
Pacientským organizacím schází především profesionální zázemí. To částečně bude řešit zmíněný projekt Fórum. V jeho rámci vznikne pacientský HUB, který bude zajišťovat řadu aktivit: web, workshopy, publikační a konferenční činnost atd. Jeho prostřednictvím se také budou realizovat zahraniční cesty pro zástupce pacientských organizací, aby mohli poznat „best practice“ v cizině a zkusit ji zavést u nás. Otevřeme rovněž kancelář, která má být místem pro vzájemná setkávání samotných pacientských organizací, ale nejen to. Budou zde lidé, kterým pacientské organizace důvěřují a kteří jim mohou být nápomocni při řešení

jejich problémů. Ale samozřejmě vím, že to nestačí: chceme připravit takový systém, ve kterém budou pacientské organizace po splnění určitých podmínek pravidelně dostávat finanční prostředky potřebné pro jejich činnost.

Vaší doménou je zdravotnické právo. Co z tohoto pohledu chybí pacientům v ČR?
Jak už jsem řekla, chybí jim, že v legislativě není zakotveno jejich oficiální postavení. A druhým velkým problémem je fakt, že jejich hlas není slyšet při přípravě legislativy, což chci změnit. Pacientské organizace by v první fázi měly být alespoň účastníky vnitřního připomínkového řízení ministerstva zdravotnictví. Nejde ovšem jen o legislativu, ale i o nelegislativní úpravy. Existuje mnoho předpisů, metodických pokynů či guidelines, které mají dopady na pacienty. O všem, co v této oblasti ministerstvo připravuje, informuji na pravidelných setkáních s pacienty a snažím se získávat k novým předpisům jejich zpětnou vazbu.

Mezi odborníky panuje shoda o tom, že vzácná onemocnění je třeba léčit ve specializovaných centrech. V ČR několik takových center funguje, ale mnozí pacienti musí hledat péči roztříštěně v lokálních ambulancích, kde jsou často se svou diagnózou jediní. Jaký vývoj očekáváte?
Vnímám shodu mezi odborníky o tom, že vzácná onemocnění je třeba léčit ve specializovaných centrech - lékaři, většinou multioborové týmy, tak budou moci sbírat více zkušeností s jednotlivými diagnózami. A budou je také moci snáze sdílet s kolegy v zahraničí, což je také smyslem projektu Evropských referenčních sítí. Cílem je poskytovat vysoce specializovanou komplexní péči, nejenom léčebnou, ale i diagnostickou a následnou (sociální služby, rehabilitace).

Kdy jste se těšila do práce?
Těším se každý den, protože mám pocit, že moje práce má smysl. Myslím, že stále platí, že do zdravotnictví byznys nepatří, že se stát má postarat o nemocné, garantovat péči o ně. Nemoci nechodí po horách, chodí po lidech a za většinu nemocí si lidé sami nemohou. A já nemám ráda stav, kdy by lidé měli být trestáni - třeba horším přístupem k péči - za něco, co nemohou ovlivnit. Takže mne těší, že toto krédo mohu pomáhat naplňovat a hledat cesty, jak se může nemocným lidem poskytovat kvalitní péče. A myslím, že nejde jen o léčení, ale i o dobré informace a komunikaci mezi lékaři a pacienty. Právě tomu se věnuji při jednání s pacientskými organizacemi.

Za vědou i zábavou do Liberce

Věděli jste, že elektrické výboje dokáží zahrát hudbu? A že i čtyřleté dítě klidně zvedne ze země tunový automobil? Libereckou iQLANDII si bez problémů užije i člověk na vozíku.

Počasí bývá nevypočitatelné, takže se vedle výletů do přírody hodí mít v záloze i tip na celodenní program v suchu, teple a pohodlí. Vědecké centrum iQLANDIA funguje v Liberci teprve pár let a někteří lidé si ho dosud pletou s o něco starším nedalekým iQPARKEM. Ten je určen spíš pro mladší děti, ale nepočítejte s tím, že i přes jejich sousedství stihnete za jeden den obojí. Samotná iQLANDIA plná interaktivních exponátů, pokusů, bádání a her by mohla zabrat celou otvírací dobu, pokud se vaše ratolesti do všech nabízených aktivit opravdu ponoří. A přestože zde myslí spíše na větší školáky a mládež, zabaví se tu na několik hodin nejen dospělý, ale i čtyřleté dítě, jak jsme během naší návštěvy osobně vyzkoušeli.

Na šesti podlažích se rozkládá deset stálých expozic doplněných ještě o krátkodobé výstavy. Návštěvníci se v nich především praktickou formou seznamují s lidským tělem, přírodou, technikou, živly, vesmírem, geologií i aktuálními vě-

deckými objevy a vyzkoušejí si rovněž svůj talent či logické myšlení. V průběhu dne zdejší pracovníci také pravidelně předvádějí různé pokusy s výkladem. Je-li pěkné počasí, lze si vyzkoušet i venkovní části expozice před vchodem nebo na střeše, kde se nachází solární terasa.

Budova je bezbariérová a dobře přístupná. Na přilehlém parkovišti je dostatek vyhrazených míst, ale počítejte s poplatkem 50 Kč. Mimochodem, už zde na návštěvníky čeká první netradiční mechanická hračka demonstrující fyziku v praxi - na obří houpačce stojí přes tunu vážící automobil, který dokáže díky dlouhému rameni na principu páky zvednout nad zem i dítě.

Vstupné do iQLANDIE pro držitele průkazu ZTP i ZTP/P vyjde na 150 Kč. U pokladny je k zapůjčení elektrický vozík, pokud by měl někdo obavy, že nezvládne samostatný pohyb. V případě zájmu o jeho využití se doporučuje předem zavolat. Na všech patrech se nacházejí vyhovující toalety pro vozíčkáře, rovněž výtahy jsou dostatečně prostorné. Kdo se odváží, může místo zdviže používat centrální spirálovitou rampu, která je trochu prudší, ale sjezd je o to zajímavější. Různé drobné nájezdové rampy zpřístupňují i některé pasáže jednotlivých expozic. Například světelný tunel v části věnované kosmu. Jejich sklon může pro někoho představovat trochu problém, takže pomocná ruka se hodí. Pochopitelně ne vše je pro vozíčkáře dostupné. Na některé přístroje se hůř dosáhne, jejich ovládání může činit problém lidem s postižením rukou nebo na ně prostě není možné přesednout, což se týká především různých simulátorů. Přesto zbývá spousta zábavy a aktivit plných poučení, které lze i s vozíkem plnohodnotně absolvovat.

Mezi velká lákadla určitě patří konverzace s humanoidním robotem Thespianem, který se nachází v expozici o lidském těle. Poněkud hlučné a strašidelné, nicméně efektní a vyhledávané je pak také generování blesků z Teslova transformátoru uzavřeného ve Faradayově kleci. Zjistíte, že elektrické výboje dokáží dokonce hrát hudbu! Tomuto pravidelnému představení v rámci výstavy o živlech by však neměli být přítomni lidé s kardio-stimulátory, epileptici, těhotné ženy a děti do tří let.

Populární jsou také projekce planetária, do něhož je ovšem nutné zakoupit vstupenku navíc. I zde je vyhrazené místo pro vozíčkáře, sledování projekce na stropě z dané pozice však dokáže být po čase únavné. Kvůli zakloněné hlavě mě poměrně brzy začalo bolet za krkem.

Uvedené představuje jen několik málo tipů z nepřeberného množství aktivit a

těžko říct, u čeho se vy nebo vaše dítě „zaseknete“ nejdéle. Třeba jako to moje u vodního světa, kde se dají stavět přehrady nebo spouštět fontána s hudebním doprovodem.

Součástí centra je i restaurace, kde lze doplnit energii, ať už ji budete potřebovat vy nebo potomstvo. Přestože jde o samoobslužný podnik, personál hostům s handicapem ochotně pomůže s donáškou jídla a pití až ke stolu.

Radek Musílek (Můžeš)

Mapa Hradce pro hendikepované se rozšířila o část Moravského Předměstí

Přechody pro chodce, autobusové zastávky, obchody nebo úřady jsou místa, kde se zdravotně postižení bez pomoci ostatních velmi často neobejdou. Jakou část cesty městem za nákupy zvládne vozíčkář nebo nevidomý sám a kde bude potřebovat pomoc od okolí, se však dozví díky projektu Bezbariérový Hradec, který mapuje a popisuje vybrané úseky či důležité budovy ve městě. Tato speciální mapa dostupná na webových stránkách města se loni rozšířila o oblast v okolí Brněnské třídy a třídy E. Beneše.

Hodnocení jednotlivých tras a objektů provádějí přímo zdravotně postižení. „*V rámci projektu spolupracujeme s Centrem pro integraci osob se zdravotním postižením Královéhradeckého kraje a TyfloCentrem v Hradci Králové. Nikdo jiný není samozřejmě schopný popsat autobusovou zastávku pro nevidomého lépe než právě nevidomý,*“ řekla Anna Maclová, náměstkyně primátora zodpovědná za oblast sociálních věcí. „*Hodnocení jednotlivých úseků a míst ale neslouží jen lidem se zdravotním postižením, případně hůře mobilním a orientujícím se seniorům či rodinám s kočárky, ale je důležitým zdrojem informací a podnětů pro zapracování potřebných úprav v nově připravovaných investičních projektech s cílem co nejvíc minimalizovat uvedené bariéry dle možností architektury i v dalších částech města,*“ doplnila Maclová.
Projekt Bezbariérový Hradec již od roku 2013 mapuje území města a průběž-

ně doplňuje nové trasy pro pěší či budovy ve městě s charakteristikou jejich dostupnosti právě pro hendikepované. Jeho součástí je speciální mapa, webová stránka přizpůsobená pro nevidomé s textovými popisy všech mapovaných prvků, CD-ROM s audionahrávkami pro nevidomé a tištěná brožura s hodnocením vybraných tras a objektů z hlediska bariérovosti.

V současnosti mapa obsahuje oblast centra města a dál pak směrem k hlavnímu nádraží, autobusovému terminálu a k úřadu práce, areál fakultní nemocnice, Pospíšilovu třídu až k Poliklinice II na Slezském předměstí, okolí polikliniky ve Foerstrově ulici nebo trasu z centra města ke koupališti Flošna a na fotbalový stadion. „*Loni se podařilo zmapovat okolí Brněnské a Benešovy třídy, letos by se mapa mohla rozšířit o vybrané trasy v Malšovicích směrem do městských lesů,*“ řekl Marek Šimůnek, vedoucí sociálního odboru hradeckého magistrátu.

Nyní je na území města zmapováno 264 úseků v celkové délce 27,3 kilometrů, 148 budov jako jsou úřady, zdravotnická zařízení, školy, obchody, restaurace a další občanská vybavenost. Celkem 165 přechodů pro chodce je v mapě popsaných pro nevidomé, 114 jich hodnotili vozíčkáři. Ve městě je necelých 400 zastávek městské hromadné dopravy, 55 z nich je zmapováno pro zdravotně postižené.

Autobusy a trolejbusy městského dopravního podniku jsou kompletně nízkopodlažní, tedy přizpůsobené pro lepší nástup vozíčkářů. Hendikepovaným Hradečanům nebo návštěvníkům města je k dispozici 13,5 kilometru v městských lesích, in-line tratě s asfaltovým povrchem, který je vhodný pro vozíčkáře, mají dalších 17 kilometrů.

Kompletní informace k projektu Bezbariérový Hradec jsou na http://www.hradeckralove.org/hradec-kralove/bezbarierovy-hradec.

Zdroj: internet

Společnost C-M-T je spolek, založený v červnu 1999.

Cílem činnosti Společnosti je obhajoba, prosazování a naplňování zájmů a potřeb zdravotně postižených osob s onemocněním Charcot - Marie - Tooth v součinnosti s orgány státní správy a samosprávy v ČR i mezinárodními institucemi.

Společnost zejména:

- zlepšuje informovanost rodin, odborné i laické veřejnosti o problematice CMT,
- pořádá konference, semináře a edukačně – rekondiční pobyty osob s onemocněním CMT, jejich rodin a přátel,
- vydává periodické i neperiodické publikace, týkající se onemocnění CMT nebo činnosti Společnosti,
- shromažďuje finanční prostředky nutné k činnosti a rozvoji Společnosti,
- spolupracuje s lékaři a dalšími odbornými pracovníky ve zdravotnictví a sociální oblasti,
- zajišťuje osvětovou a poradenskou činnost a související služby při vyrovnávání příležitostí pro osoby se zdravotním postižením ve všech oblastech života společnosti,
- navrhuje orgánům státní správy a samosprávy potřebná legislativní či jiná opatření ve prospěch osob se zdravotním postižením a posuzuje návrhy opatření, zpracované a předložené jinými orgány či institucemi, které se týkají životních podmínek osob se zdravotním postižením.

Choroba Charcot-Marie-Tooth neboli CMT je dědičná neuropatie, která postihuje v České republice asi 4 tisíce osob. CMT je rozšířena celosvětově, vyskytuje se ve všech rasách a etnických skupinách. Přestože byla objevena již roku 1886 třemi lékaři (Jean-Marie Charcot, Pierre Marie a Howard Henry Tooth), zůstávají příčiny některých forem choroby dosud neobjasněné. U pacientů s CMT se postupně zhoršuje hybnost dolních a posléze i horních končetin, jako následek poškození jejich periferních nervů. Svaly na periferii končetin slábnou, protože je postižené nervy dostatečně nestimulují. Dále dochází ke zhoršování funkce senzitivních nervů, které zprostředkovávají vnímání bolesti, doteku, hluboké citlivosti atd. Na rozdíl od svalových dystrofií, při nichž je postižena svalová tkáň, choroba CMT postihuje nervy, které svaly inervují. CMT není smrtelné onemocnění a nijak nezkracuje očekávanou délku života, vede však nezřídka k invaliditě pacientů.

Bulletin Společnosti C-M-T
číslo 60/léto 2017
ISSN 2533-5790

Bulletin neprochází odbornou jazykovou korekcí.

Náměty, příspěvky a připomínky zasílejte na e-mailovou adresu c-m-t@post.cz.

Sídlo Společnosti:
Společnost C-M-T
2. LF UK
Klinika dětské neurologie
V Úvalu 84/1, 150 00 Praha 5 – Motol
Tel.: 724 330 798, 605 258 522

Bankovní spojení:
ČSOB, Poštovní spořitelna, a.s.
č. ú. 156897053/0300

Tisk: Tiskárna V&H Print Hlávko s.r.o.